

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.I.30.383/2009/2.szám

A M A G Y A R K Ö Z T Á R S A S Á G N E V É B E N !

A Szegedi Ítéltábla a Dr. Gulyás Zoltán ügyvéd által képviselt **(felperes neve "f.a.", címe)** alatti székhelyű felperesnek - a Sarka & Hauser & Karácsony Társas Ügyvédi Iroda (ügyintéző: Dr. Sarka Attila ügyvéd) által képviselt **(I.rendű alperes neve, címe)** alatti lakos I. rendű, **(II.rendű alperes neve, címe)** alatti lakos II. rendű, valamint **(III. rendű alperes neve, címe)** alatti lakos III. rendű és **(IV.rendű alperes neve)** ugyanottani lakos IV. rendű alperesek ellen szerződés érvénytelenségének megállapítása iránt indított perében a Békés Megyei Bíróság 2009. június hó 25. napján kelt 3.G.40.070/2008/47. számú ítéletével szemben az I. és II. rendű alperesek részéről 50. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

Í T É L E T E T :

Az elsőfokú bíróság ítéletét **helybenhagyja.**

Kötelezi az I-II. rendű alpereseket, hogy 15 nap alatt fizessenek meg a felperesnek egyetemlegesen 90.000,- (Kilencvenezer) Ft másodfokú perköltséget.

Kötelezi az I-II. rendű alpereseket, hogy egyetemlegesen fizessenek meg az államnak - külön felhívásra - 180.000,- (Egyszáznyolcvanezer) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

I N D O K O L Á S :

A felperesi társaság tagjai a perbeli időszakban az I. és II. rendű alperes voltak. A 2007. július 11-én megkötött üzletrész adásvételi szerződés szerint az I. rendű alperes 150.000,- Ft (5 %) névértékű üzletrészét a III. rendű alperesnek, míg a II. rendű alperes a 2.850.000,- Ft (95 %) névértékű üzletrészét a IV. rendű alperes

részére értékesítette. A szerződésben rögzítésre került, hogy a felek közösen áttekintették a társaság tulajdonosváltozáshoz kapcsolódó dokumentumait, a társaság alapításával és működésével kapcsolatos cégbíróági, jogi, adóügyi és számviteli iratait, és megfelelő idő állt rendelkezésre az alapos és teljes pénzügyi, kereskedelmi, technikai, környezeti és jogi vizsgálódásra. A III. és IV. rendű alperesek kijelentették, hogy elfogadják a társaság gazdasági helyzetére vonatkozó adatokat, amely magában foglalta a kft. negatív mérlegét és annak mértékét, a cég összes tartozását és kötelezettségeit. Tudomásul vették, hogy a Fiat Ducato gépjárművet az alperes köztartozása miatt lefoglalták, továbbá a K... Rt. a felperessel szemben fennálló tartozás miatt felszámolási eljárást kezdeményezett, és a tartozás megfizetésére a bíróság 30 napos fizetési határidőt biztosított. Rögzítést nyert az is, hogy a III. és IV. rendű alperesek az átruházott üzletrészeket minden tagsági joggal és kötelezettséggel együtt vásárolják meg, s az átruházással a kft.-vel kapcsolatos minden jog és felelősség átszáll.

A szerződéskötéssel együtt a felperesi társasági szerződés is módosításra került, mely a tagok személyén túl a társaság székhelyében és tevékenységi körében bekövetkezett változásra is kiterjedt. Az ügyben illetékes Békés Megyei Bíróság, mint Cégbíróság a változásbejegyzési kérelmet először elutasította, a változások tényleges bejegyzésére a 2007. december 4-én kelt társasági szerződésmódosító okirat alapján 2007. december 12-én került sor.

A Győr-Sopron Megyei Bíróság 2007. augusztus 22-én a 4.Fpk.08-07-000210/5. számú végzésével megállapította a felperes fizetéseképtelenségét és elrendelte a felszámolási eljárás lefolytatását. A felszámolás közzétételére 2007. november 22-én került sor. A felszámolóbiztos írásban értesítette az I. és II. rendű alpereseket - mint a társaság cégnyilvántartás szerinti tagjait - a felszámolási eljárás megindításáról és ezzel kapcsolatos jogszabályi kötelezettségeikről. Az I. rendű alperes választát követően a felszámolóbiztos a III. és IV. rendű alpereseket kereste meg annak érdekében, hogy a társaság vagyontárgyait és iratait bocsássák rendelkezésére. A III. rendű alperes közölte a felszámolóbiztossal, hogy a cég iratanyagával nem rendelkezik, azokat az I. rendű alperes nem adta át részére. A kft. ügyvezetését ténylegesen továbbra is az I. rendű alperes látja el. Vele úgy állapodtak meg, hogy az üzletrészekért vételárat fizetni nem kell, sőt a céges papírok aláírásáért az I. rendű alperestől ő és élettársa - a IV. rendű alperes - 150.000-150.000,- Ft-ot kapott, valamint az I. rendű alperes ígéretet tett arra is, hogy részükre havi 50.000-50.000,- Ft további juttatást biztosít. Az előbbieket ismeretében a felszámolóbiztos 2008. április 7-én büntető feljelentést tett, az ezzel kapcsolatos büntetőeljárás jelenleg a Vám- és Pénzügyőrség Nyugat-dunántúli Regionális Nyomozó Hivatal előtt 67.008-425/2008.bü. szám alatt van folyamatban.

A társaság ellen folyó felszámolási eljárásban 37.848.656,- Ft hitelezői igény került nyilvántartásba vételre. A 2006. évi beszámoló szerint a cég 12.094.000,- Ft befektetett eszközzel, valamint 9.004.000,- Ft forgóeszközzel rendelkezett.

A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság állapítsa meg, az I. és II. rendű alperesek, mint eladók, illetve a III. és IV. rendű alperesek, mint vevők között 2007. július 11-én megkötött üzletrész adásvételi szerződés színlelt, semmis, mivel az I. és II. rendű alperesek esetében átruházási szándék, a III. és IV. rendű alperesek

vonatkozásában pedig vételi szándék ténylegesen nem állt fenn, a valós szerződéskötési akarat valamennyi alperes esetében hiányzott. Másodlagos keresetét a szerződés nyilvánvalóan jóerkölcsbe ütköző voltára alapította. Kérte, hogy a bíróság a szerződést az ítélet jogerőre emelkedésétől számított 60 napig, vagy az ítélethozatalig nyilvánítsa hatályossá és keresse meg a Békés Megyei Bíróságot, mint cégbíróságot a törvényességi felügyeleti eljárás lefolytatása végett. Kiemelte, hogy a III. és IV. rendű alperesek az üzletrész tulajdonjogának megszerzéséért vételárat nem fizettek, a társaság iratait nem kapták meg, a társaságot továbbra is az I. és II. rendű alperesek irányították. A III. és IV. rendű alperesek a gazdálkodásban nem vettek részt, arról információval nem rendelkeztek, igazolt szerződéskötési érdekük nem volt, a társaságot érintő helyismerettel és szakmai ismerettel nem rendelkeztek.

Az I. és II. rendű alperesek a kereset elutasítását kérték. Vitatták, hogy a felek között színlelt szerződés jött létre, a felek akaratát ténylegesen az üzletrész átruházására irányult. Az eladók részéről az ügyletet a rentábilis működés helyreállításának hiánya, a vevők részéről pedig az motiválta, hogy a III. rendű alperes fémhulladék kereskedelemmel kívánt foglalkozni és az ehhez igénybe venni kívánt pályázati támogatás kedvezőbb elbírálására egy már működő cég esetében nagyobb esély nyílt. Arra hivatkoztak, hogy a cég vagyoni helyzetéről, adósságállományáról, a felszámolás tényéről a III-IV. rendű alpereseket tájékoztatták, akik jelentették, hogy a céget az ismert vagyoni és pénzügyi helyzet mellett is meg kívánják vásárolni. Az üzletrészek 3.000.000,- Ft-os vételárat a szerződés aláírását követően a III. rendű alperes az ügyvédi iroda előtt fizette ki részükre, a cég iratai és komplett könyvelési anyaga a felperes tulajdonát képező Ssamgyong típusú gépkocsival együtt ekkor, a Fiat Ducato gépkocsi pedig egy hét múlva a **(település 1. neve)**-i piacon került átadásra a III. rendű alperes részére. Tagadták, hogy a cég megvásárlásáért a III. és IV. rendű alpereseknek pénzt fizettek, illetve, hogy a szerződéskötés után a cég irányításában továbbra is közreműködtek volna. Véleményük szerint az adásvétel nem sérti az erkölcsi normákat sem; önmagában abból a körülményből, hogy az átruházás időpontjában a cég ellen felszámolási eljárás indult, illetve a cégnek tartozásai voltak, ilyen következtetés nem vonható le. Hangsúlyozták, hogy a felperesnek az adásvételi okirattal szemben valamennyi alperes vonatkozásában bizonyítani kellett volna a szerződési akarat, szándék színlelt voltát, ennek azonban nem tudott sikerrel eleget tenni. Véleményük szerint nincs jelentősége az ügy elbírálása szempontjából annak, hogy a III. és IV. rendű alpereseknek milyen helyi és szakmai ismeretük volt. A szerződéskötést követően a társasághoz érkezett pénzügyi összegek felvételét nem tagadták, arra hivatkoztak, hogy az a cég korábbi szerződéses kötelezettségeinek ellenértéke volt. Megállapításuk szerint a szerződés valós voltát bizonyítja az is, hogy a társaság két legjelentősebb vagyontárgya (gépkocsik) átadása megtörtént.

A III. és IV. rendű alperesek ellenkérelmükben nem vitatták, sőt maguk is állították, hogy a szerződés színlelt volt. A III. rendű alperes előadta, a cég értékesítése ténylegesen nem valósult meg, élettársával együtt csupán pénzért vállalták a cégvásárlást. Az ügyvezetői tisztséget csak névlegesen, az I. rendű alperes felkérésére vállalta el, mert ezért az I. rendű alperes pénzt ígért. Az ügylettel összefüggésben az I. rendű alperestől élettársával együtt személyenként 150.000,-

Ft-ot kapott, s az I. rendű alperes további havi 50.000-50.000,- Ft-ot ígért azzal, hogy a társaságnak 1-2 millió Ft összegű tartozása van, melyet a cég nyereségéből fog kifizetni.

Az üzletrészekért ténylegesen nem kellett ellenértéket fizetni és a társaság továbbra is az I. rendű alperes irányítása alatt maradt.

A IV. rendű alperes előadta, hogy az ügylet tárgyával nem volt tisztában, csupán azt tudta, hogy pénzt kapnak, nem vásároltak semmilyen céget, mert nem értettek hozzá.

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az I. és II. rendű alperesek, mint eladók, valamint a III. és IV. rendű alperesek, mint vevők között 2007. július 11-én létrejött üzletrész adásvételi szerződés érvénytelen. A szerződést a határozathozatal időpontjáig hatályossá nyilvánította. Megkeresni rendelte a Békés Megyei Bíróságot, mint Cégbíróságot a szükséges intézkedések megtétele érdekében. Ítéletében rámutatott arra, hogy bár a III. és IV. rendű alperesek a perben maguk is a jogügylet színleltségét állították, jogi érdekeltségükre figyelemmel a per valamennyi adatát mérlegelés körébe vonta.

A szerződéskötés motivációját illetően a peradatok nem támasztják alá azt az I-II. rendű alperesi hivatkozást, hogy a III. rendű alperes fémhulladék kereskedelemmel kívánt foglalkozni. A társasági szerződés 2007. július 11-i módosítása a tevékenységi köröket is érintette, azonban a fémhulladék kereskedelem, mint új tevékenységi kör nem jelent meg; ellenkezőleg, olyan tevékenységi köröket jelöltek meg - piac- és közvélemény kutatás, üzletviteli tanácsadás, titkári, fordítói tevékenység -, amellyel összefüggésben a III. és IV. rendű alperesnek sem szakmai kompetenciája, sem tapasztalata nem volt.

A szerződés létrejöttével kapcsolatban értékelés tárgyává tette, hogy az okiratszerkesztő ügyvédnek a megbízást az I. rendű alperes adta, az ügyvédi munkadíjat ténylegesen ő viselte, a szerződés tartalmának kialakítása kizárólag az I. rendű alperes előadásán alapult, abban a III. és IV. rendű alperesek még részben sem működtek közre.

A szerződés tartalmával kapcsolatban kiemelte, hogy az adásvételi szerződés egyik legfontosabb eleme, a vételár hiányzik, a szerződés csupán a résztulajdon értékét tartalmazza, de nem ad közlést arra, hogy mindez egyben a vételárat is jelentené. A szerződés a vételár kifizetéséről nem szól, e körben rendelkezést nem ad sem arra, hogy a kifizetés esetleg már megtörtént, sem pedig, hogy ennek hiányában az mikor fog megtörténni. A vételárral kapcsolatos szabályozás elmaradására az okiratszerkesztő ügyvéd kellő magyarázattal nem tudott szolgálni, a vételár átadását nem látta, arról csupán a felektől értesült akként, hogy ezzel kapcsolatban „minden rendben van”.

A szerződéskötést követő események vonatkozásában értékelés tárgyává tette, hogy a társaság iratainak átadása a szerződés szükségképpen következménye volt, ezt azonban az I. és II. rendű alperesek nem tudták igazolni. Nem fogadta el az I. és II. rendű alperes azon hivatkozását, hogy a társaság iratait a szerződéskötés napján a **(J... 4...)** forgalmi rendszámú személygépkocsival együtt **(település 2. neve)**-en a III. rendű alperesnek átadták, ezt ugyanis a per egyéb adatai cáfolják. Az üggyel összefüggő büntetőeljáráásban tanúként meghallgatott **(tanú 1. személyneve)** (a III. rendű alperes fia) előadta, hogy mindkét gépkocsit a III. rendű alperessel és **(tanú 2. neve)**-al **(település 3.)**-ről, illetve a **(település 4.)**-i Mazda Salonból egy napon hozták el, **(tanú 2. neve)** tanúvallomása mindezt megerősítette. A tanúvallomások alátámasztották a

- 5 -

Gf.I.30.383/2009/2.szám

III. rendű alperes azon perbeli előadását is, hogy a gépkocsik elhozatalára a júliusi szerződés aláírását követő egy hónap elteltével került sor.

Az elsőfokú bíróság értékelés tárgyává tette azt a nem vitatott tény, hogy az I. rendű alperes a szerződéskötés napján 1.270.000,- Ft-ot, 2007. július 12-én, 13-án, 16-án, 18-án és 23-án pedig **(személy 1. neve)**-n, a felperes alkalmazottján keresztül több részletben

1.695.000,- Ft-ot vett fel a társaság számlájáról, amellyel sajátjaként rendelkezett. Az elsőfokú bíróság e körben értékelte azt is, hogy 2007. augusztus 30-án, illetőleg 31-én **(település 5.)** község polgármestere, valamint **(személy 2. neve)**, a felperes alkalmazottja is az I. rendű alperest tekintette a társaság ügyvezetőjének és a vállalkozási szerződést, illetve a munkaviszony megszüntetésére vonatkozó nyilatkozatát neki címezte. A peradatokból az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a III. és IV. rendű alperesek a szerződéskötés után semmilyen társasági tevékenységet nem végeztek, a cég szerződéses kapcsolatáról információval nem rendelkeztek (noha a felperes főtevékenységi körét jelentő közétkeztetés napi kapcsolattartást indokolt volna), a bankszámla feletti rendelkezési jogot az I. rendű alperes ténylegesen nem adta át, a társaságot változatlanul ő irányította, jövedelmi és szerződési kérdésekben tulajdonosi jogokat gyakorolt. A III. és IV. rendű alperesek az üzletrész tulajdonjogának megszerzéséért vételárat nem fizettek, a társaság iratait nem kapták meg. A bizonyítékok egybevetése és a Pp. 206. § szerinti együttes értékelése alapján az elsőfokú bíróság igazoltnak látta azon állítást, hogy a felek szerződéses nyilatkozata mögött nem állt valószínű szerződéskötési szándék, a szerződés színlelt volt. E körben értékelte azt is, hogy a III. rendű alperes vonatkozásában hivatkozott szerződéskötési motivációt a társasági szerződés módosítása nem igazolta, egyébként is életszerűtlennek tekintette, hogy a III. és IV. rendű alperesek olyan céget vegyenek meg, amellyel szemben felszámolás eljárás indult, s várható volt, hogy a cég irányítása, vagyoni ügyeinek kezelése rövid időn belül a felszámoló kezébe kerül. Utalt arra, hogy az I. és II. rendű alperesek szavahihetősége az iratok átadása tekintetében megdőlt, míg a III. és IV. rendű alperesek vonatkozásában töretlen volt. Az alperesek az üzletrész adásvételi szerződés színlelésénél szándékegységben cselekedtek. Mivel a szerződéskötés előtt fennálló helyzetet nem lehetett visszaállítani, a szerződést a határozathozatalig hatályossá nyilvánította. A jogerős bírósági döntés alapján a cégbíróságnak hivatalból kell az érvénytelen szerződés cégjogi következményeit levonni, amennyiben pedig egyéb intézkedések megtétele válik szükségessé, úgy azok törvényességi felügyeleti eljárásban kényszeríthetők ki. Mivel az elsődleges kereseti kérelmet alaposnak találta, a nyilvánvaló jóerkölcsbe ütközésre alapított érvénytelenség vizsgálatába nem bocsátkozott.

Az ítélettel szemben az I. és II. rendű alperesek nyújtottak be fellebbezést, melyben az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a kereset elutasítását kérték. Álláspontjuk szerint a megyei bíróság a bizonyítékok mérlegelése során megsértette a Pp. 206. §-ában írtakat, mert a bizonyítékokat nem egymással összevetve értékelte és alakította az alapján meggyőződését. Hangsúlyozták, hogy a felperesnek kellett bizonyítania kétséget kizáró módon, hogy a 2007. július 11. napján megkötött

üzletrész átruházási szerződés semmis, az erről szóló teljes bizonyító erejű magánokirattal szemben az alperesek részéről hiányzott az üzletrész átruházására irányuló valószínű szándék. Utaltak arra, hogy az üzletrész átruházásakor tisztában voltak a cég vagyoni, pénzügyi helyzetével. A felszámolási eljárás megindításáról tájékoztatták a III. és IV. rendű alpereseket.

A felperes az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. Előadta, hogy eredményes perlés esetén lehetősége nyílik a felszámolónak, hogy a Cstv. által előírt iratokat és egyéb kötelezettségeket az I. rendű alperestől követelhesse.

A fellebbezés **alaptalan**.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és abból helytálló jogi következtetésre jutott. Részletes, logikailag egységes érveivel az ítélőtábla mindenben egyetért, ezért a fellebbezéssel támadott ítéletet a Pp. 253. § (2) bekezdésére és a 254. § (3) bekezdésére figyelemmel - annak helyes indokai szerint - hagyta helyben.

A fellebbezés kapcsán: A III. és IV. rendű alpereseknek nem volt ésszerű indokuk a felszámolás előtt - és alatt - álló felperesi társaság üzletrészeit megvásárolni. Közismert tény, hogy felszámolás alatt álló cég pályázati úton sem alapítványi, sem közpénzekhez nem juthat hozzá, egyébként is a felszámolás alatt álló cég nevében jognyilatkozatot érvényesen csak a felszámoló tehet. A III. és IV. rendű alperesek életviszonyai, anyagi körülményei nem támasztják alá sem az üzletrészek megvásárlásának szándékát, sem fizetőképességüket. E körben helyesen utalt az elsőfokú ítélet a felperes tevékenységi körének megváltoztatása kapcsán arra, hogy az I-II. rendű alperesek által hivatkozott fémhulladék kereskedelemmel kapcsolatos tevékenységi kör nem került be a társaság tevékenységei közé.

Az elsőfokú bíróság által meghallgatott okiratszerkesztő ügyvéd tanúvallomása sem támasztja alá az I-II. rendű alperesi előadásokat. Dr. **(tanú 3. neve)** tanúvallomása szerint ténylegesen nem látott pénzáradást a felek között csakúgy, mint a felperesi társasági iratok átadását sem. Az erre utaló I. és III. rendű alperesi nyilatkozat („minden rendben van”), az alpereseknek az ügylet színleltségét leplezni hivatott szándékukra figyelemmel nem támasztja alá a vételár kiegyenlítését. Az ügylet színleltségét ugyanakkor nyomatékkal igazolja az a körülmény is, hogy a szerződés megkötését követően az I. rendű alperes, illetőleg a felperes alkalmazottja jelentős összegű pénzt vett fel a felperes számlájáról, mellyel sajátjaként rendelkezett, a felszámolási eljárásban azzal nem számolt el.

A Ptk. 234. § (1) bekezdése értelmében a semmis szerződés érvénytelenségére - ha a törvény kivételt nem tesz - bárki, határidő nélkül hivatkozhat. A semmisségre történő hivatkozás nem jelenti egyben a semmisségi per megindításának jogát is. A bírói gyakorlat szerint valójában nem „bárki” indíthat semmisségi pert más személyek között létrejött szerződés érvénytelenségére hivatkozással. A Pp. 3. § (1) bekezdése értelmében keresetet rendszerint csak a vitában érdekelt fél terjeszthet elő, perlési, keresetindítási joga csak az érdekeltnek van, vagy annak, aki - külön jogszabály

- 7 -

Gf.I.30.383/2009/2.szám

rendelkezése folytán - rendelkezik azzal a jogosítvánnyal, hogy más jogának érvényesítése céljából keresetet indíthasson.

Ennek megfelelően a semmis szerződéssel kapcsolatos perindítási, keresetőségi jogot is a jogi érdekelttség (jogviszony) vagy a perlési jogosultságot biztosító törvényi (jogsabályi) felhatalmazás alapozhatja meg (BH 1991/3/107. számú jogeset).

A perbeli esetben a szerződés semmisségének megállapításával kapcsolatos felperesi jogi érdekelttség bizonyított. A Cstv. 31. § (1) bekezdése értelmében a felszámolás alatt álló

gazdálkodó szervezet vezetője köteles a felszámolás kezdő időpontját megelőző nappal záróleltárt, valamint egyszerűsített éves beszámolót vagy egyszerűsített mérleget, továbbá adóbevallást és az eredmény felosztása után zárómérleget készíteni és azt a felszámolás kezdő időpontját követő 45 napon belül a felszámolónak és az adóhatóságnak átadni. Köteles a nem selejtezhető és titkos minősítésű iratokról iratjegyzéket készíteni és azokat, valamint az irattári anyagot és a folyamatban levő ügyekről az információkat a felszámolónak átadni. A felszámolás kezdő időpontjától számított 30 napon belül a felszámolónak és az illetékes környezetvédelmi felügyelőségnek nyilatkozatot tenni arról, hogy maradtak-e fenn olyan környezeti károsodások, környezeti terhek, amelyekből bírságfizetési vagy egyéb fizetési kötelezettség a károsodások, illetve terhek rendezéséhez szükséges kiadás származhat. Köteles a felszámolónak tájékoztatást adni minden, a Cstv. 40. § (1) bekezdés a) pont tárgyát képező jogügyletről, illetve kötelezettségvállalásról. Köteles a felszámolás elrendeléséről a Cstv. 57. § (1) bekezdésének c) pontjában meghatározott követelések jogosultjait a felszámolás kezdő időpontját követő 30 napon belül tájékoztatni.

Tekintettel arra, hogy az elsőfokú bíróság megállapította az alperesek közötti jogügylet érvénytelenségét, a cégbíróság eljárását követően a felperes cégadataiban történt változások visszajegyzése eredményeként továbbra is az I. és II. rendű alperesek lesznek a felperesi társaság képviselői, illetve a felszámolási eljárást megelőzően bejegyzett III. rendű alperes képviselői joga törlésre kerül. Az előbbiek folytán a felszámoló az I. rendű alperessel szemben érvényesítheti a Cstv. 31. §-ában meghatározott kötelezettségeket, illetve indíthat pert - szükség esetén - az I. és II. rendű alperessel szemben a Cstv. 33/A §-ának (1) bekezdése alapján.

Az eredménytelen fellebbezésre figyelemmel az I. és II. rendű alperesek a Pp. 78. § (1) bekezdése és a 82. § (1) bekezdése alapján egyetemlegesen kötelesek a másodfokú eljárási költségek viselésére. A felperes jogi képviselőjének munkadíját az ítélőtábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja és (5) bekezdése alapján állapította meg.

A le nem rótt fellebbezési eljárási illeték megfizetésére az I. és II. rendű alperes az 1990. évi XCIII. törvény 74. § (3) bekezdése folytán alkalmazandó 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján - a Pp. 82. § (1) bekezdésére figyelemmel egyetemlegesen - köteles.

Szeged, 2009. december hó 17. napján

Dr. Kemenes István sk.
a tanács elnöke

Dr. Hámori Attila sk.
előadó bíró

Dr. Mátyóki Zsolt sk.
táblabíró